

ABY VŠETCI JEDNO BOLI

Ježiš pozdvihol oči k nebu a modlil sa: „Svätý Otče, neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno – ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa. Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta. Spravodlivý Otče, svet ťa nepozná, ale ja ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.“ (Jn 17, 20-26)

Súčasťou Ježišovej rozlúčkovej reči je aj prosba o jednotu kresťanov, ktorej sa venuje evanjelium tejto nedele. S obdivom vzhladame k prvopočiatkom kresťanstva, kedy – podľa rozprávání Skutkov apoštolov – mali veriaci *jedno srdce a jednu dušu*. Mnohí dnešní teológovia sa však zhodnú v tom, že tento prívlastok cirkvi netreba brať doslovne. Sú presvedčení, že predstava prvých generácií kresťanov ako jednotnej a jednoliatej cirkvi je len ilúzia. Veď už medzi apoštolmi badáme vedomie exkluzivity vyvolenia Ježišom, keď sa pohoršujú nad mužom, ktorý *nechodí s nimi*, a vyháňa démonov. Ježiš ich napomína: *„Nebráňte mu, lebo kto nie je proti vám, je za vás.“* (Lk 9, 50)

Spomínaný evanjeliový príbeh nám môže pomôcť zaujímať postoj voči ľuďom, ktorí veria v Ježiša, ale nie sú členmi našej cirkvi. Všetci sme bratia a sestry v Kristovi. Spája nás viera v jediného Boha, veríme v jeho Syna, ktorý je pre nás Cestou. Všetci čerpáme z milostí cirkvi, zo Svätého Písma, z modlitby. Uvedomujeme si, že povoláním kresťana je nežiť pre seba, ale slúžiť. Máme spoločné korene.

Ibaže nemáme všetci jednu a tú istú „adresu“ – každý sme vyrástli v inej „cirkevnej rodine“. Každý máme svoj „domov“, svoje zvyky a tradície. To môže byť pre nás prínosom a obohatením, ak budeme vnímaví a otvorení voči všetkému dobrému, čo dozrelo na strome kresťanstva, na jeho najrôznejších vetvách.